

# Ada Rusowicz, Opuszczony dom

Dom ten, który znasz  
Pochylił swą drewnianą twarz  
Pomarszczył czas  
Od starych ścian wieje zły wiatr  
Garbaty dach pochylił czas  
Dom wali się  
Upadły drzwi na pustą sień  
Chyba przestaje żyć

Ty odszedłeś stąd drogą na wschód  
Ślad Twoich stóp zaciera czas  
Czas zniszczy dom  
I stóp Twych ślad przysypał piachem  
Nie wrócisz już do tamtych dni  
Do tamtych słów  
Mijają puste dni

Czarne nietoperze kreślą smutku krąg